

Május 18-án délelőtt került sor a tatai Móricz Zsigmond Városi Könyvtárban a kamaszokról szóló sorozat záró rendezvényére.

Mosonyi Mária iskolapszichológus „összefoglaló” előadása szinte eszenciája volt az eddig, szeptember óta elhangzott többi, gondolatébresztő délelőttnek. Taglalta, hogy a kamaszkori problémák első eredője már kb. nyolc hónapos korban fellelhető. Később a dackorszak kezelése a szülő részéről szintén befolyásolhat későbbi viselkedési formákat. A családi környezet, az otthoni nevelés három fő vonalát vázolta, s azok későbbi hatásait elemezte. Maga a serdülő, aki nemcsak pszichés, hanem intenzív biológiai folyamatokat is megél a tárgyalt korban, szintén elszenvedője ennek az időszaknak. A vagányság és a kifelé mutatott keménység mögött ekkor vágyik a legjobban a kimutatott szeretetre, melyet ugyanakkor csak igen ritkán enged kifejezésre juttatni, és főleg nem nyilvánosan. A demokratikusan, ésszerű korlátok között nevelt

kamasz, aki tudja, hogy bizalommal fordulhat a családi környezetben szüleihez (útmutatásért, tanácsért), sokkal könnyebben vészeli át ezt az időt, mint az, akit autokrata vagy pedig laissez-faire stílusban neveltek. Mindig próbáljon meg indulattól mentesen, korrekt elvárásokkal és azok számonkérésével, de sosem felcsattanó dühvel, agresszióval irányítani a szülő.

Ez sokszor nehéz, de bármennyire kilátástalannak is látszik néha a helyzet, egy szolgáljon vigaszul minden érintett szülőnek: ez a kor is elmúlik, átvészelvehető, és ez már az utolsó próbatétel a szülőgyerek kapcsolatban. Amint ez véget ér, a szülő ismét visszakapja azt a szeretnivaló, aranyos gyermeket – immár felnőttként –, akit a serdülőkor előtt ismert. ■

